

AUDIOTRANSRIPTIE EXPERT TALK CORIEN VAN DER LINDEN – 16 MRT 2024

Corien [00:00:02] Ja. Goed. Goed. Ik had het volgende. Ik heb het volgende voorstel We hebben een half uur. Als jij kort jezelf iets over jezelf vertelt, welke opleiding je doet en en dan vertel ik heel kort ook iets over mezelf en dan gaan we jouw project eens zou doen. Prima. Ja.

Sofie [00:00:23] Ja. Dus ik studeer de master Kunsteducatie en ik ben bezig met een onderzoek rond opstellingenwerk in het museum, waarbij we met kleine groepjes mensen het experiment aangaan van een bepaald aspect van het werk. We onderzoeken eigenlijk de aantrekkingskracht van het kunstwerk door bepaalde aspecten van het werk te representeren en in onze lichamen te voelen hoe dat die interageren met elkaar, met onszelf. Om dan op die manier het werk op een andere manier te ervaren door het lichaam. Omdat ik heel gefascineerd ben in lichaamswerk en ook vind dat er een overdaad is aan informatie die wij krijgen van musea. Maar ik wil onderzoeken naar welke informatie brengen wij van onszelf mee, waardoor dat we kunstwerken kunnen beginnen beschouwen vanuit ons eigen referentiekader in een klein collectief groepje.

Corien [00:01:26] Ha ha, heel mooi project En hoe bij hoe lang ben je daar mee bezig?

Sofie [00:01:29] Want ik ben daar nu sinds september, nu eigenlijk sinds augustus mee bezig.

Corien [00:01:34] Oh ja, ja oké, ja. Nou ik denk heel graag met je mee. Ik heb ik. Ik ben dan verbonden aan de Fontys Universiteit, maar ook aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, de afdeling Kunst Economie en aan het Fonds voor Cultuurparticipatie. En in Utrecht, waar dit soort dingen ook spelen. Want we hebben natuurlijk een grote afdeling cultuureducatie en en ik heb vele soorten van onderzoek en interventies gedaan en begeleid. Dus ik kijk nu al. Heb nu al aan op jouw project als ik mag herhalen wat je daarover verteld hebt, want dan heb ik het goed begrepen. Dus dan benoem ik het even en je staat erbij stil Sofie, is er iets of. Of. Ted. Dan ben je weer.

Sofie [00:05:30] Ja, ik doe mijn internet.

Corien [00:05:34] Niet meer weg. Ja. Nah, geeft niet, men gaat gewoon eens weg en we gaan gewoon verder. Yak zei Ik ga herhalen wat ik van begreep hebben wat je vertelde. Je bent. Eigenlijk wil je de aantrekkingskracht van een werk door het lichaam laten voelen. En daarmee bedoel je ook dat we allemaal zelf iets meebrengen in de relatie. Met het ervaren van kunst. Dus wat kan een museum daarmee doen? Want ze geven een hoop informatie over het kunstwerk. Maar je hebt natuurlijk zelf ook bepaalde informatie in relatie tot het kunstwerk. En dat is jouw thema. Klopt dat? Ja, ja, ja. Oké, ja. En ik was net aan het vertellen hoe ver je daarin bent. Ik was begonnen in september. Heb je literatuuronderzoek gedaan? Heb je observeert. Wat heb je gedaan?

Sofie [00:06:25] Ja, voor mij is het literatuuronderzoek wel een moeilijke, omdat er rond de. Dus er zijn heel veel kunstenaars bezig met opstellingenwerk. Dus ik gebruik de methode van familieopstellingen om de aantrekkingskracht van een werk te onderzoeken met via het lichaam. Maar er zijn heel veel kunstenaars bezig met opstellingen werken en. Maar ik vind bijna nergens informatie over eerdere onderzoeken rond het verband tussen opstellingenwerk en kunstbeleving, dus dat is nogal een moeilijke. Verder ben ik wel literatuur aan het opzoeken rond embodiment en. Kunst ervaring. Ja dus. Dat is de richting die ik uitga en daar heb ik nog wel wat werk in te doen in de literatuur. Want ik ben vooral nu bezig geweest met de experimenten, want ik ben echt vertrokken vanuit de ervaring van de praktijk en kijken of dit werkt en hoe dit kan werken. En ik heb eigenlijk constant modificaties gedaan van de experimenten die ik gedaan heb om ze nog beter te laten werken. En ja, nu heb ik dus al die informatie moet ik beginnen aan die data analyse. Maar de literatuur, dat is echt nog een stuk in mijn onderzoek waar ik me nog aan zetten.

Corien [00:07:50] Ja, en wat betreft een experiment hoe ziet dat eruit?

Sofie [00:07:54] Dus. Zo'n experiment begint met een mindfulness oefening om mensen al een beetje te laten toekomen en zakken in hun lichaam. En dan vragen we in een eerste oefening om IS rond een sculptuur te wandelen of rondjes voor een schilderij en is te voelen welke positie daarbij zou horen qua afstand, nabijheid, kijkrichting. Dat is eigenlijk iets wat we in opstellingenwerk ook doen om en dan eens te kijken ja wat dat die posities dan worden? Elk wordt elke deelnemer, want zijn groepjes van zes deelnemers bevraagd in welke positie heb je nu ingenomen en wat voel je daar? En dan komt er van alle informatie naar boven. Daar maken we het iets uitdagender en vragen we in een volgende oefening om nog eens 111 specifiek aspect van het werk te nemen en daar een sessie aan te geven. Dus dat kan zijn de kleur, de materialen, een de kunstenaar, de titel, een personage dat ze zien op het werk. Als het een figuratief werk is, maakt niet uit de vorm. En daar geven ze opnieuw positie aan en dan gaan ze opnieuw bevraagd worden van oké, waar was je? Staat hier nu. Hoe voelt dat hier? Welk aspect heb je gekozen? En dan komt daar informatie opnieuw uit en leren we.

Corien [00:09:17] Ook van elkaar.

Sofie [00:09:20] Wat dat hoe het werk bekeken wordt. Want het is eigenlijk ook wel die sociale belevingswaarde van van dat kunstwerk dat we dat we daarmee zien zien ontstaan.

Corien [00:09:34] Ja.

Sofie [00:09:35] En dan is er een laatste oefening waarbij één waarbij eigenlijk de groep één iemand gaat beginnen met vertellen over wat dat nu de de bepaalde aspecten zijn van een bepaald werk dat hij of zij interessant vindt. En dan gaan we de rest van de groep daar bij betrekken, kijken of zij nog dingen aanvullen en dan gaat iedere lid van de groep een bepaald aspect representeren en zij gaan op die manier in de ruimte staan. En we gaan in interactie met elkaar. Dus bijvoorbeeld een een werk van Jacob Jordaens kan dat zijn waarbij dat er een grootmoeder is die lijkt te zingen. Dan is iemand de zingende grootmoeder en die. Ja, op die manier kunnen wij bijna beginnen luisteren naar hoe dat die grootmoeder zou kunnen klinken. En dat geeft ons een heel andere beleving, een veel rijkere beleving van dat werk. Het kan ook de kunstenaar zijn bijvoorbeeld, die door die representant een beetje tot leven komt in de quiz. En dan gaan we kijken hoe verhoud de kunstenaar zich nu tot dat werk, of tot die personages of dus zo? Op die manier werken we eigenlijk alleen maar met de informatie die vanuit onszelf komt om ons een bepaald perspectief te geven. En ik heb ervoor gekozen om geen informatie toe te voegen, want ik kwam het regelmatig tegen dat er uit de opstelling die we creëren eigenlijk informatie komt die ook effectief door de kunstenaar bedoeld is of waar we uitleg over hebben. Maar ik heb er bewust voor gekozen om het niet te doen, om niet de ervaring te doorbreken en omdat ik er vanuit ga dat als mensen door zo'n slow art experience echt een connectie kunnen opbouwen met het werk en daarna alles zelf kunnen opzoeken. Voor mij is het heel belangrijk om die connectie te maken en dat werk nooit meer te vergeten.

Corien [00:11:37] Bijvoorbeeld Ja ja, met gebruik gebruikmaking van je eigen kennis en je eigen interpretatie in je eigen verhaal zeg maar. Dat is wat ik doe. En hoeveel van die experimenten heb je nu gedaan?

Sofie [00:11:49] Ik heb er nu zes gedaan.

Corien [00:11:50] Zes gedaan en met zes personen wat ik gezien heb. En nu? Ik hoor je zeggen van nu ben ik zover dat ik daar dat moet analyseren. Ja die alle zes ja ja en zes is nog redelijk overzichtelijk dus. Dus je zou kunnen beginnen bij het inventariseren van. Na zes experimenten heb ik gezien dat deze, deze deze elementen belangrijk zijn en dat kunnen elementen zijn als leeftijd van de groep, maar ook de omvang van het kunstwerk, de grootte van het kunstwerk, de setting, misschien ook de drukte in het museum. Dus dat zijn allemaal van die elementen die daar ook in in meespelen. Maar ook. Dat vertelt het kunstwerk of hoe komt het over? Dus probeer elementen te. Te identificeren en daar kan je dan die zes experimenten op scoren. Vanuit je herinnering? Kijk op, dan heb je een mooi overzicht van alles wat je geleerd hebt. En dat is een begin, want ondertussen kan je kijken naar de literatuur of je daar onderbouwing voor vindt. Want ik kan me voorstellen dat als je niks kan vinden is het heel frustrerend om dan ook daar een theoretische basis voor te zoeken. Maar nu kan je misschien ook veel gerichter zoeken omdat je op bepaalde elementen kan zoeken. Bijvoorbeeld je gaf me het voorbeeld dat de moeder die zingt, dus dat zingen in relatie tot een kunstwerk. En wat doet dat met de beleving van een kunstwerk? Dat het dat is waar je naar zoekt. Dus dan kan je daar misschien ook literatuur op vinden. En die misschien niet alleen literatuur, maar ook misschien wat ik heb opgeschreven best practices zijn en bepaalde voorbeelden over de afgelopen honderd jaar die hier ook mee aan de slag zijn gegaan en die ook juist dat de interactie tussen lichaam en kunstwerk willen boven tafel willen halen. En denk ik ook bijvoorbeeld aan Marina Abramovic die nu dan in het Stedelijk staat. Die is dan natuurlijk ook mee bezig en ik denk ook dat. Observaties doen voor jou ook zinvol kan zijn om te kijken hoe reageren mensen nou op zulke fysieke kunst? En wat daar kun je allemaal van leren. Als je dat dan. Als je dan dat aanvult op die theoretische basis of dat je zoekt naar andere bronnen om te onderbouwen. Dat is het eigenlijk. Dus die best practices zou ik je aanbevelen om daar eens over na te denken en en observaties te doen. Ehm. Maar ook. Ehm. Ja, ook vanuit het andere kamp misschien belichten. Waarom niet beginnen bij het kunstwerk en dan de bezoeker? Maar beginnen bij. Ik weet niet of dat heel ingewikkeld is misschien hoor, maar beginnen bij de eigen de bij Die zes personen beginnen bij mindfulness. We hebben geen idee, zeg je, om dan altijd in het lijf te komen? En wat is dat dan? Hoe ervaren ze dat dan? En dan naar het kunstwerk kijken. Krijg krijg het gevoel dat je nu vooral een sterk mens maar ook mens kunstwerk dat die relatie is verder verdiept. Want dat, dat is natuurlijk de invulling aan die sociale belevingswaarde die je noemt, toch? Want sociaal betekent wederzijds, dus het is om structuur te geven in alles wat er nu in je hoofd zit. Ik neem aan dat je heel veel gedachten hebt over wat je hebt meegemaakt. Met al die experimenten zou je een mooi schema kunnen maken op die elementen en dat dan onderbouwen met net een andere invalshoek, met een best practice, met observaties zodat je komt tot. En wel dus aan de ene kant een ervaringsgericht product grond product zeg maar, of een soort richtlijn van hoe je dit invulling kan geven als museum en. Maar anderzijds ook op basis van best practices en observaties zodat het iets steviger staat zeg maar. Ja, ja, ja, ja ja, want dat is in jouw geval denk ik wel belangrijk. En. Want opstellingen werk. In musea hebben ze natuurlijk meer musea die daarmee bezig zijn, Die willen kijken hoe mensen fysiek reageren op kunst. Ik denk bijvoorbeeld ook aan een middag in Apeldoorn of Arnhem. Waar is dat? Op de Veluwe? Ja, die hebben natuurlijk ook juist die belevings kunst. Vooral buiten in de tuin waar je overheen kan rennen en in kan zitten en dergelijke. Misschien kan je daar ook eens wat observaties doen ter onderbouwing. Maar de analyse van jouw experimenten.

Sofie [00:16:51] Ja, ja, ik werk zelf in het Middelheim museum. Dat is een openlucht museum in Antwerpen.

Corien [00:16:57] En.

Sofie [00:16:58] Daar hebben we hetzelfde. Daar zijn ook echt werken waar mensen mee in interactie kunnen gaan of uitgenodigd worden om echt in beweging te zijn daarmee.

Corien [00:17:07] Ja, en hoe heet dat museum dan? Zoek het gelijk even op.

Sofie [00:17:10] Het midden leggen.

Corien [00:17:12] Ja, ja ja ja ja ja. Want heb je daar ook je experimenten uitgevoerd?

Sofie [00:17:17] Ja, ik heb er twee uitgevoerd daar omdat het het. Het is merkbaar dat je in openlucht iets doet dat mensen veel meer bewegingsvrijheid ervaren. Maar daarom vond ik het net ook interessant om het in het Kenniscafé in Antwerpen op zaal te doen om te kijken ja, hoe is het dan als je het in een klassiek. Museum doet? Daar dicht? Ja, waren de bezoekers de andere bezoekers veel dichterbij komen. En ja, dat was toch eerst een heel bevreemdende ervaring. Ook heel vermoeiend. Maar we werken nu met het gidsen systeem waardoor dat we toch wel in een soort cocon terecht komen en elkaar ook veel beter kunnen verstaan. Oh ja, ja en en Ook natuurlijk. Werken met schilderijen is ook weer helemaal anders dan werken met sculpturen. Want je sculpturen, daar loop je rond en daar krijgen mensen ook heel snel het gevoel of dat benoemen ze toch echt dat het sculptuur deel wordt van de groep. Het wordt echt een een, ook al is het abstract of het hoeft zelfs niet figuuratief te zijn, maar het wordt echt een een element in de groep. Terwijl bij een schilderij is het toch anders. Daar nemen we dan toch meer afstand nemen van om in onze groep van alles daarrond te gaan opstellen.

Corien [00:18:36] Ja, dan heb je bij die experimenten ook soort korte evaluatiegesprekken gedaan met met de deelnemers.

Sofie [00:18:43] Ja, ik heb na elk, zelfs na elke oefening, maar dan ook nog eens op het einde van elke sessie nog een groepsgesprek gedaan. Enerzijds over hoe de ervaring was, want dat is sowieso denk ik deel van wat je te doen hebt als je dit doet. Maar ook nog echt een focusgroep als focusgroep rond wat is hier nu gebeurd en hoe werkt dit nu juist om dat vast te stellen.

Corien [00:19:11] Ja ja, hoe werkt het? Maar ook wat werkt nou wel en wat werkt nou niet vlot? Wat heeft nou gezorgd dat jij gepakt werd vanuit je eigen gevoel in de relatie met dat kunstwerk? Wat heb je bijvoorbeeld dat zingen noem? Je kent dat, dat? Dat kan een heel belangrijk element zijn, dat daar, dat dat soort dingen, dus de aansluiting iets zien in het schilderij. Wat je zelf kan verbeelden. Zeg maar wat je zelf invulling kan geven. Dus die elementen van wat werkt wel, wat werkt niet? Want werk je toch naar een product toe waar ook andere musea iets mee kunnen denk ik of niet? Of wat is je uiteindelijk?

Sofie [00:19:51] Ja ja, ik denk het zeker wel. En ik zou zelfs als ik het in een. Ik wil het enerzijds als een methodiek ontwikkelen om mee aan de slag te kunnen in eender welk museum. En anderzijds zie ik er voor mezelf ook een artistieke uitdaging om het er om er een performance van te maken. Maar dat is dan weer een een, een ander stuk dat ik daarin kan ontwikkelen dat waarschijnlijk niet meer binnen dit onderzoek zal kunnen, maar waar ik wel heel graag over nadenk ondertussen. Maar ik was ook wel aan het denken. Goh, het het. Het probleem waar ik dat ik daar tegenkwam bij die focusgroepen was dat iedereen wel redelijk vermoeid is, want dat is een sessie van 3.00u. Het is wel een soort vermoeidheid. Die mensen zijn ook opgeladen, maar voelen zich wel mentaal ook. Hoofd is ook wel veel geweest en om dan nog een focusgroep te doen, dat is wel heel.

Corien [00:20:44] Heel.

Sofie [00:20:45] Moeilijk. Ik merk ook voor mezelf 3.00u complete aandacht hebben in wat er gebeurt, alles registreren, opnemen. Ja, dat vraagt veel van mij. Dus ik vraag me nu af moet ik niet nog misschien een formulier laten invullen met nog wat extra vragen.

Corien [00:21:05] En dat ik zou doen wat ik zou doen? Zoveel is dat. Kijk, want de focusgroep is eigenlijk bedoeld om ideeën te genereren. Dat doen we vaak in voortraject, terwijl jouw bedoeling is met die evaluatie. Wat is de beleving geweest En het zijn toch persoonlijke belevingen? Dus wat je zou kunnen doen in plaats van die focusgroep kunnen zeggen van groep kunnen we morgenavond nog even bellen. Dat je een korte belronde doet. Individuele mensen hebben het individueel beleefd. Ze hebben er een nachtje over geslapen. Het is Engeland. Hebben, hebben, kunnen er op een andere manier op terugkijk. Dus niet vanuit vermoeidheid, maar met een meer objectieve blik. En ze hebben meer gevoel. Wat heeft het bij mij gedaan? Want daar ben je naar op zoek. Wat heeft het gedaan bij mensen en wat werkte er wel voor jou? Dat werkte niet. Dat zijn individuele reacties. Dus eigenlijk is het qua onderzoeksmethode beter om persoonlijke gesprekken te organiseren. En als mensen een fijne middag hebben gehad met jou, dan zijn ze daar zeker toe bereid. En dat zijn gewoon gesprekjes van een kwartier. Dus dat je even een avond neemt, Dat je die zes deelnemers even een kwartier even opbelt om hun reflectie te horen.

Sofie [00:22:20] Ja, want dat is ook wel iets waar ik tegenaan loop. Want waar moet ik dan juist vragen om de correcte informatie te krijgen? Ja, wat wil ik dan echt te weten komen?

Corien [00:22:31] A Ik zou zeggen was het nieuw voor jou? Wat is er? Wat is de eerste reactie als ik nu vraag van hoe heb je gisteren middag beleefd? Dat is dan je eerste top of mind reactie. Die is altijd heel belangrijk, want mensen als ze op een feestje zijn en ze zeggen je was toch ook bij Sofie? Dat is dat? Is dat top of mind? Gaan ze dan iets zeggen? Dus dan is dat heel belangrijk om dat ook boven tafel te krijgen. En dan kan je op specifieke elementen verder doorvragen. Dus heeft het iets gedaan? Heb je er vandaag nog aan gedacht ook? Zo is het blijven hangen, heeft het impact, weet je wel? Ga je, denk je nu anders kijken naar kunst? Of ga je kunst anders beleven en dat zijn, Dan ga je de diepte in. Dus eerst heel breed beginnen. Goh, wat is nou het eerste wat bij je opkomt als je terugdenkt aan die sessie? Dat noteren en dan op specifieke elementen doorvragen. En ik denk misschien is het niet eens hoeft het niet eens de dag erna. Maar een week daarna is misschien nog beter, want we hebben mensen die kijken toch op een andere manier terug en dan kan je ook meer gevoel krijgen voor de mate van impact die het heeft gehad op de mensen. Want een dag later ben je daar altijd nog wel mee bezig denk ik. Ook als je een goede film hebt gezien of zo. De dag later weet je het nog, maar het is belangrijk om te weten. Na een week denk je er na een week nog wel eens aan terug dat je echt impact hebt. Dan heb je echt, dan breng je iets teweeg.

Sofie [00:23:55] Ja, en als deze deze groep nog zou moeten, als ik nog een paar groepen zou willen bellen daarover, dan heb ik zelfs groepen waar ik in augustus nog mee aan de slag ben geweest.

Corien [00:24:04] Dus niet heel.

Sofie [00:24:06] Wat tijd heel.

Corien [00:24:07] Hard maken. Ja, ja, precies, heel mooi. En dan hoeft je het niet allemaal. Weet je, we gaan nou niet per se, maar als je al van die zes dagen. Het zijn 36 mensen geweest, dus zes evenementen, zes personen. Als je de helft daar nog over kan spreken. Dat zou fantastisch zijn. Maar daar moet je dus wel goed weten. Dan moet je in kaart gebracht hebben hoe slagen dat experiment voor die persoon eruit? Want hij of zij reflecteert dus op dat experiment, dus je moet goed weten waar die dan over praat. Dus eigenlijk begint het met een analyse van al die experimenten op al die elementen. En dan ga je mensen bellen. Hoe kijk jij daar nou op terug en wat heeft het voor jou gebracht? Heb je het misschien ook nog toegepast? Of ben je nog een keer naar het museum gegaan? Vanuit de nieuwsgierigheid dat je het nog een keer wilde beleven? Weet je, dat zijn heel veel vragen die over. Kan bedenken die jou inzicht geven. Wat is nou toe te schrijven aan mijn experiment? Want dat is dan belangrijk, want er moet ook een vraag in zitten. Zijn er nog andere gebeurtenissen geweest die dit hebben kunnen beïnvloeden en gaan? Je moet echt proberen los te maken van andere gebeurtenissen echt toe te schrijven aan jouw experiment. Heb je actie ondernomen? Heb je erover gepraat met mensen? Heb je erover nagedacht? Heb je erover gedroomd? Zijn heel veel vragen die je kan stellen om inzicht te krijgen. Wat heeft het gedaan bij mensen? Ja, klopt dat? Dat zou heel mooi zijn. Dat zou heel mooi zijn als je dat kan toevoegen. En ondertussen. Ondertussen probeer je ook te zoeken naar die elementen die het kunnen onderbouwen, jouw experimenten en je uiteindelijke product wat je gaat beschrijven. Of.

Sofie [00:25:52] Ja, het hele leven. Wat je zegt omdat je omdat je zegt van ja. Kijk, als je die data gaat analyseren en die elementen eruit haalt, dan gaat het ook gemakkelijker zijn voor mij om gericht naar de literatuur te zoeken. Want je voelt het zo waar in het ijl. En ik ben op basis van enkele zoektermen die ik voor mezelf gedefinieerd heb, beginnen zoeken, maar die zijn zo generiek dat je in een soort zee terechtkomt van literatuur waar ik, ja, wel van alles kan beginnen lezen. Maar hoe efficiënt is dat dan? Dus ik zal alleen kijken. Ook ik heb mijn transcripties al gemaakt van alle experimenten, dus ik kijk er wel naar uit om om die echt nauwkeurig te beginnen. Ja, ja, ja.

Corien [00:26:35] Ontleden Ja, ja, ja en dan is een handige tool daarbij is dat je dat je bepaalde dat je ze eerst doorleest op bepaalde thema's. Dat je dan gaat coderen met kleuren hoe vaak iets voorkomt, want dat geeft al een eerste inzicht. Dus als een thema is bijvoorbeeld het bewegen rond kunst, dat je dat heel snel in al die transcripties van die experimenten terug kan vinden. Zodat dat dat je dat mee kan doen in je codeboek voor je analyse schema.

Sofie [00:27:07] Ja, want ja, dat analyse schema en coderen, dat is ook nog voor mij bedoeld.

Corien [00:27:15] Ja.

Sofie [00:27:17] Maar dat is ook dus het is goed om dan eerst te definiëren welke thema's haal ik hier uit en op basis daarvan dan in kleuren aan te duiden? Dat heeft met dit thema te maken.

Corien [00:27:29] Precies. Precies. Dus eerst rustig doorlezen en op een lijstje schrijven. Ik herken deze thema's en dan dat een kleurtje geven per transcript en dan kan je dat heel makkelijk en ook vrij efficiënt in een schema zetten. Bij dit experiment speelde met daarin dingen die in die thema's bij dit experiment, want het is heel erg groen, dat staat voor dit thema bijvoorbeeld. Snap je? Dus dat helpt een beetje in het nauw en het pragmatisch aanpakken van zo'n van zo'n analyse. Want ik kan me voorstellen het is heel veel en het zit ook allemaal in je hoofd. En dus probeer het op een efficiënte manier invulling te geven, want dan blijft het ook nog leuk. Maar je moet wel. Het moet wel leuk blijven natuurlijk, want dan is het behapbaar voor jou. Ja, ja.

Sofie [00:28:16] Oké, want ik heb in mijn hoofd dat dat decoderen. Ja, dat dat met alle ja ik dat dan met allemaal codes op moest en.

Corien [00:28:24] Maar.

Sofie [00:28:26] Ja.

Corien [00:28:27] Paniek. Die codes, die verzin je zelf op basis van wat je allemaal hebt opgehaald. Dus je hebt een heel verhaal mij verteld. Dat kan je ook straks teruglezen. En ik heb al heel veel elementen gehoord, dus dus bijvoorbeeld ook naar de groepssamenstelling. Dat is natuurlijk ook van invloed, dus dat is al een code. Dus is het een met met name oudere groep gemixte groep of mannen vrouwen genoeg. Even daarnaar kijken, daar kan je vast al iets iets over zeggen. Dus op die manier kan je naar die transcripts kijken.

Sofie [00:28:56] En dat is ook een belangrijke vraag om te stellen tijdens de na interview van hoe de mensen zich in de groep hebben gevoeld gevoeld. Ehm.

Corien [00:29:04] Ja, ja, ja. Voel je je belemmerd, dan voel je je vrij en open. Of ja, zeker Kende je misschien al mensen. Ja, ja, ja, ja, ja. Mooi werk zeg. Leuk, heel interessant. Ja, ja en doe ook die observaties hoor, maar die kan je gewoon in je eigen museum doen. Hoe reageren mensen fysiek op, op de kunst die ze die ze zien? Ja, ja.

Sofie [00:29:30] Ja, want dat heb ik al een stukje gedaan en dat is natuurlijk ook in het museum. In het Openluchtmuseum zijn mensen sowieso veel fysieker omdat ze daar ook rondwandelen. Daar worden ook kindjes leren, daar op fietsen bijvoorbeeld.

Corien [00:29:49] Nou ja.

Sofie [00:29:49] In dat park, dat is een open park dat voor iedereen toegankelijk is. Gratis dus. Daar beweegt sowieso veel meer.

Corien [00:29:56] Dan.

Sofie [00:29:57] In een museum als het Kenniscafé. Gaat daar vooral over.

Corien [00:30:02] Ehm.

Sofie [00:30:03] Ja, veel nadenken, het dichterbij komen, verderaf staan. Daarin zit dan de beweging, het zitten, het staan, het zitten alleen maar op de bankjes. Mensen gaan niet zo gemakkelijk gewoon op de grond zitten op zaal, terwijl in het openlucht park weer wel.

Corien [00:30:22] Ja, heel leuk. Ja, ik ken het museum helemaal niet, maar ja, ik kijk er even doorheen. Ja het is echt prachtig. Ik zie het. Ja, heel mooi. Ja ja. Dus je hebt eigenlijk de faciliteiten heb je om het allemaal verder te verdiepen. Nu is de kwestie van het ordenen en en daar een vertaalslag aan geven. En die gesprekken doen de individuele gesprekken. Die focusgroep zou ik echt niet doen als je nog doorgaat. Experimenteren, dat is too much dus, want dan levert het ook geen zinvolle informatie op. Dus mensen willen naar huis en die.

Sofie [00:30:55] Ja klopt en dat wil ik in het. En ik vraag dan ook aan hen van wat hebben jullie nu eigenlijk? Wat is hier nu gebeurd? Dat is een veel te ruime vraag. Mensen krijgen daar geen antwoord op geformuleerd.

Corien [00:31:07] Nee, nee, nee, nee. En je zit daar niet om te brainstormen met elkaar. Je wil juist die individuele beleving boven tafel krijgen. Klopt ja.

Sofie [00:31:17] Dat is een heel waardevolle input die je mij geeft Corine, Dank je wel.

Corien [00:31:22] Ja, ja, graag gedaan. Ja. Heb je nog andere vragen? Sofie Er was nog iets anders. Dat je waar je over piekert of zo.

Sofie [00:31:30] Of ehm ja, de. De volgende stap is natuurlijk ook nog, dus het is gewoon nu nog heel groot. Ik heb die experimenten gedaan, vanuit de actie vertrokken en nu is het zo. Ja oké, hoe krijg ik hier nu echt een beeld van? Dus zoals je zegt, er zit veel in mijn hoofd, maar je hebt me nu gewoon de eerstvolgende stappen die ik kan doen. Daar heb je mij al mee geholpen. Ik kan al beginnen praten over nog volgende stappen, maar ik denk dat het nu belangrijk is om deze stappen eerst te doen en dan gaan die volgende stappen ook weer duidelijk worden. Want ik moet dat dan ook nog eens allemaal in tekst gieten en op een platform gooien zodat iedereen dat kan. Nalezen en bekijken dus. Dat zijn ook allemaal dingen die mij nog bezorgen, maar die nu niet.

Corien [00:32:20] Nee, nee, ik denk ook met zes experimenten weet je al heel veel. Nu pas op de plaats analyse maken en op basis van die analyse kan je. Een volgende interventie kan je dan echt vormgeven en die kan je dan nog een keer testen en dan is het plaatje compleet. Dus dan heb je de optimale en optimale manier gevonden om de aantrekkingskracht van een werk door het lichaam te laten voelen. Want daar ben je naar op zoek. Dat is uiteindelijk de optimale manier. Die heb je dan uiteindelijk goed onderbouwd. Kan je die dan vormgeven?

Sofie [00:32:57] Dus dat zou jij wel moeten doen, want voor mij waren de experimenten nu wel afgesloten. Maar jij zegt van. Op basis van heel je data analyse zou je nog wel een extra experiment.

Corien [00:33:08] Kunnen doen.

Sofie [00:33:09] In het onderzoek naar wat is de optimale manier om dat te doen?

Corien [00:33:12] Ja zou kleinschalig doen, dus geen sessie van 3.00u, maar kleinschalig. En ik zit even te denken dat zou je kunnen doen met mensen die al deelgenomen hebben en die ga je toch straks spreken? Gewoon vragen Goh, kan jij op 28 maart langskomen? Want dan heb ik een nieuw plaatje en dat moet, Dat moet je. Zo gemakkelijk mogelijk voor jezelf inrichten dus dat het niet een drempel wordt. Maar het wordt echt een soort final check. Zeg maar een soort go no go. Dit is het, dit is het. Want anders blijft het alleen maar bij experimenteren. Maar je moet het juist dat is die ergens toe. De experimenten, daar dient het om input te krijgen voor het beste plaatje. Het beste plaatje. Nog even testen. Nou, dat is een pluim waard. Dat is dat is helemaal mooi En dat is voor jezelf ook heel leuk, want dan heb je voldoening van je werk, want je hebt het optimale plaatje ingevuld. En als het dan werkt, dat is natuurlijk fantastisch.

Sofie [00:34:14] Dus ja, het is voor mij gewoon nog nooit nooit af. Dus ik zie nog heel veel andere manieren waarop we dit zouden kunnen doen. En dus zo'n final check is voor mij sowieso niet de final check, maar ik denk wel in mijn onderzoek dat ik dan daardoor wel kan tonen dat ik nog wel iets gedaan heb met al mijn bevindingen. Want ik heb natuurlijk tussendoor altijd wel aanpassingen gedaan, dus ik ben de hele tijd bezig geweest met testen.

Corien [00:34:40] Moet je overtuigen? Ja, ja ja ja. Dus dat iteratieve proces heb je invulling gegeven. Maar je wilde weer verder en je vertelde over misschien wil ik er zelf wel mee verder. Dus niet alleen aanbieden aan musea, maar ook zelf daar. Een rol in spelen. Maar voor je opleiding moet je toch op een gegeven moment een klap op gegeven worden, dus dan is het een soort relatief einde zeg maar. Maar voor je kunsteducatie opleiding is het het einde, is het het slotstuk, maar voor jou zelf weet je wel. Je gaat er gewoon mee verder natuurlijk. Ja ja, blijven leren is altijd goed dus ja. Maar ja, je snapt dat.

Sofie [00:35:20] Ik de opleiding begonnen ben.

Corien [00:35:22] Dus ja, heel leuk, Heel goed. Ja ja. Oké, Had je nog andere vragen? Ik denk dat je dat je dat je al ontzettend ver bent, maar dat je vooral nu dat die analyse belangrijk is, zodat je zelf ook kan zien van oh ja, dat zijn belangrijke elementen, dat werkt en dat geeft je input. Ja, voor die laatste ja.

Sofie [00:35:47] Ja, ik denk wel dat je de exacte juiste persoon bent die ik vandaag hoorde te spreken.

Corien [00:35:54] Echt waar. Ja, ja.

Sofie [00:35:56] Ja, dit had ik nodig. Want ja, nu ligt al dat materiaal daar. En.

Corien [00:36:01] Ja.

Sofie [00:36:01] Ja, hoe dan nu? Ja, maar dat ik echt wel ja bij geholpen.

Corien [00:36:08] Ja, fijn. Ik heb het graag gedaan En ik word ook helemaal enthousiast van jou, van jouw thema. Het is echt een prachtig thema en ik kan me daar ook van alles bij voorstellen. En nou ja, je hebt al heel veel goed werk gedaan. Dus ja. Dus de invulling van het experiment en die die drie stappen, dat is wel heel mooi. Dus je hebt het al heel goed doordacht invulling gegeven. En nu ik dat zo zeg, denk ik misschien heb je dat ook. Heb je dat gedaan op basis van ervaring, maar ook op basis van iets wat je hebt gelezen en misschien de invulling in drie stappen. Dus probeer dat terug te halen van hey hoe, waarom heb ik dat zo ingevuld? Want dat onderbouwt of onderbouwt het weer. Dus daar heb je weer een onderbouwing.

Sofie [00:36:52] Dus ja, dat is heel goed dat je dat zegt inderdaad, want dat heeft mij ook nog wel bezig gehouden van ja we hebben dat nu gewoon zo random verzonnen.

Corien [00:37:00] Dat je dan eerst.

Sofie [00:37:01] Een mindfulness oefening, maar dat zou evengoed een dans kunnen geweest zijn die we daar doen. We hebben dan gekozen om die eerste oefening als exploratie te doen om mensen voorzichtig mee. Maar we zouden ook ineens die grote oefening hebben kunnen doen. Dat hebben we niet gedaan. Waarom is dat zo? Ja.

Corien [00:37:20] Ja, ja, ja, ja, ja en heb het er met elkaar over, want je hebt het niet helemaal in je eentje gedaan, dus klopt dat wat ook altijd jij dan?

Sofie [00:37:29] Vind jij dan ook dat je bijvoorbeeld ook een test zou moeten doen met alleen die grote oefening, zonder de de aanloophase om te bewijzen dat die aanloophase goed is of werkt. Het hoeft daar niet zo.

Corien [00:37:44] Als je uit je analyse komt dat die aanloophase heel belangrijk is, dan kan je die niet overslaan, want anders heeft die die. Dat het grote experiment, het grote onderdeel, helemaal geen effect. Dus het is aan elkaar gekoppeld en zo heb je dat getest, geëxperimenteerd. Dus die onderdelen loshalen van elkaar is heel ingewikkeld en dat kan je nog wel doen in de gesprekken. Maar dat is voor de deelnemers ook heel ingewikkeld. Want. Het is nou eenmaal als pakketje aangeboden geweest. Klopt dus je kan wel vragen wat en hoe heb jij het belang ervaren van die mindfulness oefening? Dat kan je wel vragen, maar het is dan. Ja, voor mijn gevoel is dat nog niet een hard bewijs dat je dat kan overslaan ofzo. Of juist niet overslaan. Dus ik zou blijven werken met dat pakketje van die van die stappen.

Sofie [00:38:35] Ja, die zijn bij jou. De deelnemers hebben zelf wel aangegeven dat ze dat heel fijn vonden om er op die manier in te komen, omdat ze toch wel meer die aanloop nodig hadden om ook te durven bewegen in het museum. Want dat is voor veel mensen echt niet zo evident als dat dat voor mij bijvoorbeeld is. Ja, omdat ik hier al zo lang mee bezig ben, denk ik ja oké, gaan. Ik trek me niks meer aan van. Maar ja. Toch hebben mensen dat wel echt nodig en zijn ze heel voorzichtig. Zeker als ze het woord opstelling horen. Dat geeft al zo'n therapeutische lading en we gaan eigenlijk niet echt een therapeutische. Werk doen dus we moeten ook echt zoeken naar een nieuwe naam van het.

Corien [00:39:20] Product voor ons. Ja ja, moet je een volgend gesprek.

Sofie [00:39:25] Ik krijg hier een rare telefoon van iemand die ik niet ken, dus.

Corien [00:39:29] Met namen zit wat ik nu doe. Dat zegt denk ik ja. Kijk je tot nu toe vanuit je eigen perspectief gekeken hoe Het perspectief van de deelnemer is natuurlijk ook heel belangrijk en dat ga je nu meer aandacht geven in de vorm van die telefoongesprekken. Dus probeer je eigen perspectief los te los te laten, maar bewust te zijn van het perspectief van de ander.

Sofie [00:39:53] Klopt, en daar ga ik veel meer input rond krijgen als ik inderdaad de individuele gesprekken doe.

Corien [00:39:59] Precies ja, Ja, ja, ja, dat is heel waardevol. Ja. Dank je wel. Graag gedaan. Ik ben weer heel succesvol. Ja, dank je wel. Ja, oké, oké dan. Ja.